

kår som overhovedet muligt. Der er to afgørende faktorer.

Den ene er, at kvaliteten i den kollektive trafik er i orden; at de tog, der kører rundt, er gode og ordentligt indrettet; at man føler sig godt tilpas, når man sætter sig ind i toget eller bussen for den sags skyld; og så handler det selvfølgelig også om, at der er nok transportmuligheder, at der er nok afgange. Der er vi i Det Radikale Venstre overbeviste om, at det trafikforlig, vi har været med til at indgå, vil være med til at sikre, at vi får den nødvendige standard i den kollektive trafiksektor.

For det andet er det vigtigt, at priserne holdes på et fornuftigt niveau. Det, vi har set i de sidste par år, er nogle meget store stigninger, som sandsynligvis kompenserer for det skattestop, regeringen har gennemført. Af samme grund er vi nødt til at beskæftige os med, hvordan vi får priserne ned igen. Efter vores opfattelse er det ikke tilstrækkeligt, at man siger, at langt ud i fremtiden skal taksterne følge løn- og prisudviklingen i samfundet. Vi er nødt til at se på, at der allerede nu er sket et vældig stort taksthop, og det skal reduceres, hvis vi skal få flere mennesker til at benytte sig af den kollektive trafik.

Der er forskellige muligheder for at bringe taksterne ned. En af mulighederne er at opgive skattestoppet. I Det Radikale Venstre er vi af den opfattelse, at det ville være langt klogere at sænke skatten på arbejde og så til gengæld operere med grønne afgifter. Ikke sådan, at de grønne afgifter skal kompensere fuldt ud for den skattnedsættelse, vi opererer med, men som vi ser det, vil en reduktion i skatten på arbejde bidrage til, at vi får flere mennesker i beskæftigelse – vi ved med sikkerhed, at sådan vil det forholde sig – og samtidig ville bare nogle små stigninger i de grønne afgifter give et incitament til, at flere mennesker benyttede sig af eksempelvis den kollektive transport.

Kl. 18.05

Vi kender det alle sammen: I det øjeblik benzinerpriserne stiger, føler man sig kaldet til lige at se, hvad togbilletten nu koster til København, i stedet for bare at tage sin bil.

For det andet er det vigtigt, at der er en grænse for, hvor meget det enkelte menneske kan komme til at betale for kollektiv transport. Derfor er vi meget tilfredse med det forslag, som en række partier nu lægger frem, nemlig at vi siger, at der er en maksimumsgrænse for, hvor meget den enkelte passager kan komme til at betale for eksempelvis en busbillet eller en togbillet.

For det tredje mener vi, at det er nødvendigt med et øget offentligt tilskud til den kollektive transport. Og som Radikale er vi nødt til at spørge os selv: Jamen hvordan skal vi skaffe de penge? Vi kommer ikke bare med et forslag og siger, at nu vil vi nedsætte udgifterne til den kollektive transport set ud fra et privat synspunkt, for vi vurderer også, hvordan vi skaffer de offentlige penge, der er nødvendige.

Vi har regnet på en model, hvor vi indfører en vejskat for de tunge køretøjer svarende til den, man har i Tyskland. Det er noget af det, vognmændene selv er kommet med som forslag, fordi det også ville forbedre deres konkurrencesituation. På den måde kan man hente 600-700 mio. kr., som man kunne bruge på kollektiv transport, og det er samtidig med, at vognmændene ville være kompenseret for den nuværende vignetordning.

Hvis vi gjorde det, ville vi samtidig få en 15 pct.s reduktion i sektorens CO₂-udslip, og det er vældig meget. Målt på nationalt plan svarer det til en reduktion i Danmarks samlede CO₂-udslip på 2,5 pct. Det ville også være værd at tage med. Det vil sige, at vi ville slå to fluer med et smæk. Samtidig med at vi fik nogle penge ind, som vi kunne bruge til at forbedre den kollektive trafik, ville vi også få en reduktion i vores CO₂-udslip.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg vil gerne sige tak til den radikale ordfører og gruppe og bare lige have et par ting opklaret.

Det Radikale Venstre og SF er fuldstændig enige i, at vi skal have sat taksterne i den kollektive trafik ned, men vi har diskuteret lidt: Hvor meget og hvordan? Der er Det Radikale Venstre kommet med lidt forskellige udmeldinger gennem tiden. For ikke så forfærdelig mange måneder siden var Det Radikale Venstres politik, at man skulle nedsætte taksterne i den kollektive trafik til det halve, altså ikke passager- og finansieringsandelen, som vi nu taler om, og som nok er et mere realistisk bud, men simpelt hen ved at priserne skulle halveres. Kan fru Elsebeth Gerner Nielsen bekræfte, at det ikke længere er det mål, som De Radikale styrer efter? Det er det ene.

Det andet er: Hvis nu det viser sig, at en vejafgift for de tunge køretøjer, hvad der måske er meget der tyder på, ikke er tilstrækkelig til at finansiere en sådan nedsættelse af taksterne i den kollektive trafik, hvordan vil Det Radikale Ven-